

Са великим задовољством, поносно објављујемо да је Западно „Министарство истине“ у Влади премијера Џорџа (Орвела или Сороса) дошло до закључка да је Спутњик објавио у Србији највише дезинформација о рату у Украјини.

Нешто што се зове „СЕЕ чек мрежа“, за коју једва да је чуо понеки истинољубиви грађанин Србије, изашло је са смехотресним извештајем претенциозног и рогобатног назива – „Глобални наративи и локални актери: 150 дана рата у Украјини и преко 1.500 дезинформација у региону“.

Фарсично надмени, једини чувари народа од лажних вести обелоданили су да је по броју дезинформација на првом месту Спутњик, са 33 чланка, а следе Информер, Новости, Ало....

Мрежу тих ексклузивних и неприкосновених власника истине из „СЕЕ чек“ чине, ништа

више познати – Раскринкавање.ба (БиХ), Раскринкавање.ме (ЦГ), Раскринкавање.рс (СРБ), Фејк њуз трагач (СРБ) и Фактограф (ХР).

Спутник потпуно „раскринкан“

И ево, потпуно раскринкани, огољени, покуњени и притерани уз зид, признајемо сада све. Чак и више него што су иследници пронашли. Ухваћени смо.

Нисмо, као бројни прозападни медији ширили највећу мржњу према Русији, њеној култури и целокупном народу, незабележену и историји медија и модерне цивилизације.

Нисмо, попут оних исправних медија, писали о херојској и јуначкој акцији „евакуације“ на хиљаде украјинских екстремиста из Азовстаља, већ смо извештавали о њиховој предаји руској војсци.

Нисмо, попут Западних журналистичких икона, прећуткивали страшне злочине Бандериних следбеника неонациста, уместо да смо их називали родољубима и великим борцима за слободу отаџбине, који корак по корак напредују и свакодневно протерују „злог окупатора“.

Нисмо, као бројне евроатлантске „информативне“ куће, објављивали успорени видео снимак како Владимир Путин помера руку (на коме се не види ништа) и тако доказивали сваки дан да је болестан, већ смо учинили страхан грех и објавили како здрави и витални Бајден пада са бицикла и како се стропоштава низ авионске степенице.

Нисмо, а требало је, зажмурили на чињеницу да је Америка од 1945. до данас извршила између 30 и 60 војних интервенција на суверене земље међу којима је и разарање Србије 1999. године.

Виде и кад се лажуцка...

Починили смо страшан злочин против новинарског кодекса јер смо писали о томе да украјинске снаге, са необјашњиво безумним циљем, свакодневно гађају нуклеарну централу Запорожје и тако ризикују страшну апокалипсу усред Европе.

Писали смо о америчким опасним биолобораторијама у Украјини (што нам ревносни фектчекери посебно и наглашено замерају), уместо да подсетимо како је Вашингтон тамо деценијама извозио слободну мисао и чисту, непрскану, органик демократију.

Направили смо језиви прекршај пошто нисмо сваки дан, као западни таблоиди, притискали власти у Београду да уведу санкције Русији и да се тако одрекну великог савезника на међународној сцени који дипломатски брани статус Косова у оквиру Србије.

Нисмо, као прозападни браниоци свих цивилизацијских вредности, писали да Европа може без руског гаса, а да нам свима довољно енергије може донети и ветар, сунце, шкриљци и измишљени гасоводи са постављеним цевима кроз које не тече ништа.

Све признајемо, скроз ухваћени у лажима од стране оних који искључиво постоје да би пресуђивали ко говори истину, а ко не.

Јер, „СЕЕ чек мрежа“, састављена од поштених и професионалних денунцијаната који друкају цензорима у Фејсбуку кад им се само одока учини да је неки текст нетачан, прате и виде све, ништа им не промиче, региструју чак и кад неко лажуцка, а камоли кад крупно лаже.

Не знамо само да ли су ови угледни „фектчекери“ (!?) прочитали речи професора Ноама Чомског који је упозорио да је Америка сада подвргнута култури тоталитаризма горој од СССР, а да доживљава облик информационог рата и цензуре који је много радикалнији и репресивнији од онога што су Совјети нанели свом народу на врхунцу Хладног рата.

У сваком случају, пошто извештај „СЕЕ чек мреже“ тешко може да доспе до већег броја грађана, и овим текстом смо помогли у рекламирању спектакуларног истраживања.

Па ипак је Спутњик Србија апсолутни победник и први на њиховој табели. Зашто да се не похвалимо!

У име истине.

(Спутњик)